

Облікова картка дисертації

I. Загальні відомості

Державний обліковий номер: 0826U003369

Особливі позначки: відкрита

Дата реєстрації: 10-07-2026

Статус: Наказ про видачу диплома

Реквізити наказу МОН / наказу закладу: Наказ №279-с від 11.09.2026, виданий Харківською державною академією культури

II. Відомості про здобувача

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Фу Сінбін --

2. Sinbin -. Fu

Кваліфікація:

Ідентифікатор ORCID ID: Не застосовується

Вид дисертації: доктор філософії

Аспірантура/Докторантура: так

Шифр наукової спеціальності: 025

Назва наукової спеціальності: Музичне мистецтво

Галузь / галузі знань: культура і мистецтво

Освітньо-наукова програма зі спеціальності: Музичне мистецтво

Дата захисту: 13-08-2026

Спеціальність за освітою: Музичне мистецтво

Місце роботи здобувача: Організація відсутня

Код за ЄДРПОУ: 0000000000

Місцезнаходження: 00000, Київ, 00000, Україна

Форма власності: Змішана

Сфера управління:

Ідентифікатор ROR:

III. Відомості про організацію, де відбувся захист

Шифр спеціалізованої вченої ради (разової спеціалізованої вченої ради): PhD 15313

Повне найменування юридичної особи: Харківська державна академія культури

Код за ЄДРПОУ: 30036001

Місцезнаходження: Бурсацький узвіз, Харків, Харківський р-н., 61057, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство культури України

Ідентифікатор ROR:

IV. Відомості про підприємство, установу, організацію, в якій було виконано дисертацію

Повне найменування юридичної особи: Харківська державна академія культури

Код за ЄДРПОУ: 30036001

Місцезнаходження: Бурсацький узвіз, Харків, Харківський р-н., 61057, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство культури України

Ідентифікатор ROR:

V. Відомості про дисертацію

Мова дисертації: Українська

Коди тематичних рубрик: 18.41

Тема дисертації:

1. Віртуальний хор як феномен музичного мистецтва
2. Virtual Choir as a Phenomenon of Musical Art

Реферат/анотація:

1. Дисертацію присвячено визначенню феноменологічної специфіки віртуального хору в контексті сучасного музичного мистецтва. Віртуальний хор як дистанційна форма колективного виконавства в умовах карантинних обмежень, а також пізніше в умовах війни в Україні, отримав широке розповсюдження. Швидкість зростання кількості віртуальних колективів у 2020–2023 роках набрала таких обертів, що це ініціювало низку технологічних процесів із розробки та впровадження нових цифрових інструментів для створення віртуальних хорів, відповідних мобільних застосунків, онлайн-платформ тощо, причому розвиток технологій значно випереджає їхнє теоретичне осмислення. Віртуальний хор зі специфічного виду дистанційного хорового виконавства перетворився на самостійний феномен мультимедійного мистецтва, що потребує докладного системного вивчення: глобальний масштаб явища не підкріплений системною класифікацією, а активне впровадження віртуальних хорів в освітню практику — відповідним методичним підґрунтям. Для України ця проблематика є особливо гострою, оскільки воєнні умови перетворили дистанційні форми на постійну реальність. Окремі аспекти роботи з віртуальним хором знайшли відбиття у

наукових та науково-популярних працях, проте на системному рівні цей феномен розглядається вперше. Мета дослідження – визначення феноменологічної специфіки віртуального хору в контексті сучасного музичного мистецтва. Для досягнення мети визначено сім завдань: розкрити сутність явища та поняття «віртуальний хор»; з'ясувати рівень наукової розробленості проблематики віртуального хору в музикознавстві; виявити ключові ознаки сучасних віртуальних хорів на основі аналізу значного масиву проєктів; визначити структурно-функціональну специфіку віртуального хору; охарактеризувати етапи креації віртуального хорового проєкту; систематизувати мультимедійний інструментарій створення віртуального хору; окреслити шляхи візуалізації хорових творів у віртуальних мистецьких проєктах. Об'єктом дослідження є сучасне музичне мистецтво; предметом – віртуальний хор як феномен сучасного музичного мистецтва. Емпіричну базу дослідження становлять понад 100 віртуальних хорових проєктів із 27 країн, зібраних переважно на платформі YouTube за допомогою мультимовного пошуку шістьма мовами (англійською, німецькою, французькою, італійською, іспанською та турецькою). Методологія ґрунтується на поєднанні музикознавчого, хорознавчого та міждисциплінарного підходів із застосуванням аналітичного, компаративного, статистичного, типологічного методів та термінологічного. У першому розділі «Віртуальний хор у дискурсі сучасного мистецтвознавства» здійснено термінологічний аналіз ключового поняття та огляд наукової літератури. У підрозділі 1.1 досліджено понятійний апарат і визначено межі поняття «віртуальний хор». Порівняння синхронного (традиційного) та віртуального хорів у трьох площинах – звучності (ансамбль, стрій, тембр, нюансування), процесу діяльності (акустична взаємодія, диригентський жест, спільний часопростір) та колективної природи (синергія, емпатичний резонанс, формування колективу) – засвідчило, що між цими явищами немає сутнісної подібності. Якості хорового звучання у віртуальному форматі конструюються постфактум засобами звукорежисури – мікшуванням, еквалізацією, програмною корекцією висоти тону та синхронізацією треків. Творчий процес позбавлений умов, що роблять хоровий спів хоровим: замість взаємного акустичного коригування голосів у спільному часопросторі відбувається ізольоване пристосування кожного співака до зразкового запису. Колективність є факультативною: учасники можуть пройти через увесь проєкт, не здобувши жодного досвіду спільної творчості й не сформувавшись як колектив. Дослідження еволюції поняття «віртуальне» – від латинського *virtus* як внутрішньої дієвої сили, через кантівську ідею нетілесної присутності, дельозівську діалектику віртуального й актуального, антропологічну концепцію П. Леві (для якого віртуалізація є не технологічним, а цивілізаційним процесом) до мистецтвознавчих теорій імерсивності О. Грау та Ф. Поппера – довело, що досліджуване явище не є «віртуальним» у жодному з теоретичних значень. Індивідуальні записи хористів не містять прихованого потенціалу хорового звучання, здатного розгорнутися самостійно; вони є розрізненими фрагментами, що набувають цілісності лише завдяки зовнішньому технологічному втручання. Глядач залишається перед екраном, не отримуючи жодного рівня імерсії (поглинання, транспортації чи тотального занурення). Найбільш адекватним теоретичним інструментом визнано тричленну модель Н. Ашихміної та В. Дашковського (2026), що локалізує віртуальний хор як асинхронно-медіаопосередковане виконавство – найбільш опосередкований модус, у якому технологія виступає не засобом трансляції, а співтворцем художнього результату.

2. The dissertation is devoted to determining the phenomenological specifics of the virtual choir in the context of contemporary musical art. The virtual choir, as a remote form of collective performance under quarantine restrictions and, subsequently, under wartime conditions in Ukraine, has gained widespread prevalence. The rate of growth in the number of virtual ensembles in 2020–2023 reached such momentum that it initiated a range of technological processes involving the development and implementation of new digital tools – mobile applications, online platforms, and the like. The virtual choir has evolved from a specific type of remote choral performance into an influential phenomenon not only of contemporary musical art but of musical culture as a whole. Despite a considerable number of scholarly and popular publications addressing individual aspects of working with virtual choirs, this phenomenon is examined at a systemic level for the first time. The relevance of the study is further underscored by a significant deficit of musicological, choral, and interpretological research against a substantial body of socio-psychological, technological, and didactic publications. The aim of the research is to determine the

phenomenological specifics of the virtual choir within contemporary musical art. Seven objectives are defined: to reveal the essence of the phenomenon and the concept “virtual choir”; to clarify the level of scientific development of virtual choir issues in musicology; to identify the key characteristics of contemporary virtual choirs based on the analysis of a large body of projects; to determine the structural-functional specifics of the virtual choir; to characterize the stages of creating a virtual choral project; to systematize the multimedia toolkit for creating virtual choirs; and to outline the ways of visualizing choral works in virtual artistic projects. The object of the study is contemporary musical art; the subject is the virtual choir as a phenomenon of contemporary musical art. The empirical base comprises over 100 virtual choral projects from 27 countries collected primarily on YouTube through multilingual searches in six languages (English, German, French, Italian, Spanish, and Turkish). The methodology is grounded in a combination of musicological, choral studies, and interdisciplinary approaches, employing analytical, comparative, statistical, and typological methods alongside terminological analysis and participant observation. Chapter 1, “The Virtual Choir in the Discourse of Contemporary Art Studies,” provides a terminological analysis of the key concept and a review of the scholarly literature. Section 1.1 examines the conceptual apparatus devoted to the virtual choir and identifies four main approaches to its study: historical, socio-psychological, technological, and didactic. The historical approach was long confined to descriptions of Eric Whitacre’s projects until Christopher Cayari (2020) reconstructed the earlier developmental stage, tracing the practice back to studio vocal overdubbing experiments in the 1990s (Natalie Cole’s “Unforgettable” duet with her deceased father’s recording, the Irish singer Enya’s multitrack works, Nick Pitera’s split-screen video experiments). This reframed Whitacre’s “Lux Aurumque” (2010) not as a starting point but as the culmination of a prior evolution that gave the format aesthetic completeness and public resonance. Socio-psychological studies (Fancourt & Steptoe, 2019; Galván & Clauhs, 2020; Paparo, 2021; Grebosz-Haring et al., 2022; Wardani & Suyajai, 2023) yielded contradictory results: participants report satisfaction from singing and a sense of global unity, yet simultaneously note the absence of musical interaction, auditory contact with other performers, and difficulties of singing independently without collective support. Physiological data – notably, a moderate increase in cortisol levels during virtual singing as opposed to its decrease during live singing – point to a fundamentally different nature of psycho-emotional impact. The technological approach is represented mainly by descriptive works, the most systematic being the study by Mróz et al. (2022), which proposed ambisonic recording techniques and structured the virtual choir creation process. The didactic dimension is most developed in the Ukrainian context (Kachurynets, 2020; Mykhailova, 2022; Vasylieva, 2024), reflecting the successive circumstances of lockdown and wartime that made remote choral work the only possible form of collective music-making. Of fundamental importance is the significant deficit of musicological, choral, and interpretological research identified in the course of the analysis. Musicological analysis is limited to Whitacre’s compositions (Shatova, 2021), the choral-studies approach is realised fragmentarily (Sukhetska, 2022), and comparative analysis of virtual and concert performances is represented by only one work (Savelieva, 2021).

Державний реєстраційний номер ДіР:

Пріоритетний напрям розвитку науки і техніки: Науки про життя, нові технології профілактики та лікування найпоширеніших захворювань

Стратегічний пріоритетний напрям інноваційної діяльності: Не застосовується

Підсумки дослідження: Теоретичне узагальнення і вирішення важливої наукової проблеми

Публікації:

- Фу Сіньбінь. Virtual choir: between technical and aesthetical // *Культура України*, 2023. Вип. 81. С. 77–85. DOI: 10.31516/2410-5325.081.10
- Фу Сіньбінь. Virtual choir as a kind of digital musical art // *Культура України*, 2024. Вип. 86. С. 71–79. DOI: 10.31516/2410-5325.086.08

- Фу Сінбінь, Воскобойнікова Ю. В. Технологія створення віртуальних хорових проєктів: до проблеми ефективності // *Культура України*, 2026. Вип. 93. С. 125–134. DOI: 10.31516/2410-5325.093.13
- Фу Сінбінь. Виконавські завдання співаків віртуального хору // *Культура та інформаційне суспільство XXI століття : матеріали міжнар. наук.-теорет. конф. молодих учених*, 20–21 квіт. 2023 р. / М-во освіти і науки України, М-во культури України, Харків. держ. акад. культури, Ін-т культурології, Нац. акад. мистецтв України ; [редкол.: В. М. Шейко та ін.]. Харків : ХДАК, 2023. Т.1. С. 269–2704. Фу Сінбінь. Виконавські завдання співаків віртуального хору // *Культура та інформаційне суспільство XXI століття : матеріали міжнар. наук.-теорет. конф. молодих учених*, 20–21 квіт. 2023 р. / М-во освіти і науки України, М-во культури України, Харків. держ. акад. культури, Ін-т культурології, Нац. акад. мистецтв України ; [редкол.: В. М. Шейко та ін.]. Харків : ХДАК, 2023. Т.1. С. 269–270.
- Фу Сінбінь. Віртуальні хори: географічний аспект // V Всеукраїнський фестиваль-конкурс хорових колективів пам'яті К. К. Пігрова [Електронний ресурс] : матеріали Всеукраїнської науково-творчої конференції «Одеська хорова школа: традиції та новації» : До 110-річчя Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової та 100-річчя заснування студентського хору академії (14 – 15 листопада 2023 р., м. Одеса) / ред. кол.: Є. М. Бондар, І. О. Шатова, Г. В. Шейко ; Одес. нац. муз. акад. ім. А. В. Нежданової. Одеса : Екологія, 2023. С. 75–76.
- Fu Xinbin. Easyvirtualchoir.com platform as a distance learning tool // *Культура та інформаційне суспільство XXI століття : матеріали міжнар. наук.-теорет. конф. молодих учених*, 18–19 квіт. 2024 р. / М-во освіти і науки України, М-во культури України, Харків. держ. акад. культури, Ін-т культурології, Нац. акад. мистецтв України ; [редкол.: В. М. Шейко та ін.]. Харків : ХДАК, 2024. Т.1. С. 191–192.
- Фу Сінбінь. Віртуальні хорові проєкти як форма музичної релігійної діяльності // *Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку : матеріали міжнар. наук. конф., присвяч. 95-річчю ХДАК* (21–22 листоп. 2024 р. Харків : ХДАК, 2024. Ч. 2. С. 229–230.

Наукова (науково-технічна) продукція:

Соціально-економічна спрямованість:

Охоронні документи на ОПІВ:

Впровадження результатів дисертації: Планується до впровадження

Зв'язок з науковими темами: 0109U000511

VI. Відомості про наукового керівника/керівників (консультанта)

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Воскобойнікова Юлія Василівна

2. Yuliia Voskoboinikova

Кваліфікація: д. мист., доцент, 26.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0001-6762-0018

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Харківська державна академія культури

Код за ЄДРПОУ: 30036001

Місцезнаходження: Бурсацький узвіз, Харків, Харківський р-н., 61057, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство культури України

Ідентифікатор ROR:

VII. Відомості про офіційних опонентів та рецензентів

Офіційні опоненти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Лігус Ольга Марківна

2. Olha M. Lihus

Кваліфікація: к. мист., доц., 17.00.03

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0003-2430-0166

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Код за ЄДРПОУ: 02136554

Місцезнаходження: вул. Бульварно-Кудрявська, Київ, 04053, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Департамент освіти і науки, молоді та спорту виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

Ідентифікатор ROR:

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Батовська Олена Миколаївна

2. Olena Batovska

Кваліфікація: д. мист., професор, 17.00.03

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0002-1435-1245

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Харківський національний університет мистецтв імені І.П. Котляревського

Код за ЄДРПОУ: 02214350

Місцезнаходження: площа Конституції 11/13, Харків, Харківський р-н., 61003, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство культури України

Ідентифікатор ROR:

Рецензенти

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Лошков Юрій Іванович

2. Yurii Loshkov

Кваліфікація: д. мист., професор, 26.00.01

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0003-0621-2808

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Харківська державна академія культури

Код за ЄДРПОУ: 30036001

Місцезнаходження: Бурсацький узвіз, Харків, Харківський р-н., 61057, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство культури України

Ідентифікатор ROR:

Власне Прізвище Ім'я По-батькові:

1. Гіголаєва-Юрченко Вікторія Олександрівна

2. Viktoriia O. Hiholaieva-Yurchenko

Кваліфікація: к. мист., 17.00.03

Ідентифікатор ORCID ID: 0000-0001-8137-487X

Додаткова інформація:

Повне найменування юридичної особи: Харківська державна академія культури

Код за ЄДРПОУ: 30036001

Місцезнаходження: Бурсацький узвіз, Харків, Харківський р-н., 61057, Україна

Форма власності: Державна

Сфера управління: Міністерство культури України

Ідентифікатор ROR:

VIII. Заключні відомості

**Власне Прізвище Ім'я По-батькові
голови ради**

Коновалова Ірина Юріївна

**Власне Прізвище Ім'я По-батькові
головуючого на засіданні**

Коновалова Ірина Юріївна

**Відповідальний за підготовку
облікових документів**

Заклінська Юлія Михайлівна

Реєстратор

Юрченко Тетяна Анатоліївна

**Керівник відділу УкрІНТЕІ, що є
відповідальним за реєстрацію наукової
діяльності**

Юрченко Тетяна Анатоліївна